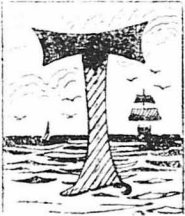

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΕΡΕΥΝΑ ΕΝΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΠΟΣΟ ΑΞΙΖΕΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ;

Η αξία μιας καλής νοικοκυράς στα χρόνια τῆς Ὀμήρου. Πόσο ἀγοράζανε τις γυναίκες τους οι Ἑβραίοι. Ἡ αξία μιᾶς νύφης στις φυλές τῆς Ἀφρικής. Ἡ ἀγοραπωλησίες τῶν ἰθαγενῶν τῆς Πελονησίας. Πόσο πουλιέται μιὰ γυναίκα στήν Ἀσία, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἰ ἀξίζει μιὰ γυναίκα ; "Ἄν ἀπειθῆντε τὴν ἐρώτησι σ' ἓνα Δὸν Ζουίν τῆς ἐποχῆς μας, ἀντί νά σᾶς ἀπαντήσῃ, θά σᾶς ρωτήσῃ κ' αὐτὸς μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀφέλεια : «Τί προίκα ἔχει, παρακαλῶ ;». "Ἄν τώρα θέλετε μιὰ πὸ συγκεκριμένη ἀπάντησι καὶ καταφύγετε σ' ἓναν ἔμπροχ λέικῆς σαρκὸς τῆς Βαρκελώνης ἢ τοῦ Μπουένος Ἄϊρες, θά σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ σοβαρότητα : «Χίλια πῆξος!». Κι' ἂν πάλι δὲν μένετε ἱκανοποιημένους κ' ἰσχύσετε συστηματικῆ ἐρευνα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτο πὸ παρουσιάζει τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον, ὅπως ἔκανε ἓνας Ἀμερικανὸς καθηγητῆς τῆς κοινωνιολογίας, ὁ κ. Ρίτσαρντ Χάρτ, δὲν θά μπορέσετε νά καταλήξετε σὲ κανένα συμπέρασμα, γιὰτι κάθε ἄνθρωπος θά σᾶς δώσῃ κ' ἀπὸ μιὰ διαφορετικῆ ἀπάντησι.

Ἐίνε λοιπὸν τόσο δύσκολο νά βρῆ κανεὶς πόσο ἀξίζει μιὰ γυναίκα ; Ἀς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν ἱστορίαν, ὅπως ἔκανε ὁ μίστερ Χάρτ, γιὰ νά ἰδοῦμε τί ἀξία εἶχε μιὰ γυναίκα στοὺς παλαιάρχαιους χρόνους. Ἀπὸ ποῦ θέλετε ν' ἀρχίσουμε ; Ἀς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸν Ὀμηρὸ, ὅπως κάνει πάντα ἓνας καλὸς ιστοριοδίφης.

Στὰ χρόνια τοῦ Ὀμήρου λοιπὸν βλέπουμε, ὅτι μιὰ ἀνδρῆσι γυναίκα, καλὴ νοικοκυρὰ ἢ τεχνήτρα, ἀξίζει 4 κεφάλια βουδιῶν. Μὰ καὶ σ' ἄλλους τοὺς λαοὺς τῆς ἀρχαϊότητος, ἡ γυναίκα ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πατέρα τους κ' ἀγοραζόντουσαν ἀπ' τοὺς γαμπροὺς ἀντὶ ὀρισμένου ἀριθμοῦ βουδιῶν ἢ ἄλλων ζώων. Αὐτὴ ἡ συνήθεια ἦταν γενικὴ σ' ὅλες τίς χώρες τῆς ἀρχαϊότητος. "Ἄν ἀνοήσουμε τὴν Παλαιὰ Διαθήκην, βλέπουμε ὅτι καὶ οἱ Ἑβραῖοι ἀγοράζανε τίς γυναίκες τους. Στὸ βιβλίον τοῦ προφήτου Ὡση, κεφ. ΙΙΙ, 2, βρίσκουμε τὴν ἀκόλουθη πληροφορία : «Καὶ ἠγόρασα αὐτὴν (τὴ γυναίκα) εἰς ἑμπατόν διὰ δεκατέντε ἀργύρια καὶ ἓν χομὸρ κριθῆς καὶ ἡμισυ χομὸρ κριθῆς».

"Ἄν τώρα στὴν ἐποχὴ μας τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξῃ γιὰτι δὲν ἀγοράζει πια ὁ γαμπρὸς τὴ νύφη, ἀλλὰ ἡ νύφη τὸν γαμπρὸ μὲ τὴν προίκα της, αὐτὸ, λέει ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς, εἶνε μιὰ ἀπόδειξι τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὁ μίστερ Χάρτ ὅμως ἔχει τὴ γνώμη, ὅτι ἡ νύφη σήμερα δὲν ἀγοράζει τὸν γαμπρὸ μὲ τὴν προίκα της, ἀλλ' ὅτι ἀπλῶς μόνον τοῦ προσφέρει τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς της. «ἘΓ' αὐτὸ βλέπουμε, ἀναφέρει ἀκόμα, ὅτι ἡ γυναίκα πὸν ἐργάζονται, δὲν ἔχουν ἀνάγκη νά ἔχουν προίκα, γιὰτι κερδίζουν μόνες τους τὸ ψωμὶ τους».

Ἀς ἐξετάσουμε τὰ ἔθνη μερικῶν πρωτοτόνων φυλῶν τῆς Ἀφρικής. Ἡ φυλὴ τῶν μαύρων πὸν ζοῦνε κοντὰ στὸν Ἰσημερινὸ καὶ μέσα στὰ παρθένα δάση του, δίνουν, φαίνεται, μεγάλη ἀξία στὴ γυναίκα, γιὰτι κάθε γαμπρὸς εἶνε ὑποχρεωμένος νά δώσῃ στὸν πατέρα τῆς νύφης εἰκοσι λόγγες μὲ σιδερένια αἰχμῆ!

Στὶς φυλές πάλι πὸν ζοῦν κοντὰ στὰ σιήροα τῆς Λιβερίας καὶ τοῦ ἔρχονται συχνὰ σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς λευκοὺς ἀποίκους. Ἐνας μαύρος μπορεῖ ν' ἀγοράσῃ μιὰ γυναίκα, δίνοντας στὸν πατέρα της ἢ, ἂν δὲν ἔχει πατέρα, στοὺς ἀδελφοὺς της, δέκα λόγγες μὲ σιδερένια αἰχμῆ, πέντε ἡμιδρένια μαγειρικὰ σκευῆ καὶ δύο δικάδες... τερεκέ! «Πιὰ τίς πρωτόγονες φυλές τῆς Λιβερίας, ἀναφέρει ὁ καθηγητῆς Χάρτ, τὸ σίδερο κ' ὁ μορτίδος εἶνε πὸ πολύτιμα ἀπ' τὸ χρυσάφι, γιὰτι τόσο εἶνε χρησιμοποιετέρα ἀπ' αὐτὸ!

Οἱ μαύροι ὅμως τοῦ μεσημβρινοῦ Κιγγῶ δινοῦν ἄλλη ἀξία στὴ γυναίκα. "Ἐνας πατέρας, γιὰ νά παραχωρήσῃ τὴν κόρη του, ἄσχημη ἢ ἄμορφη, στὸν γαμπρὸ, δὲν συμβιβάζεται μὲ μωρικὲς λόγγες, ἀλλὰ θέλει πενήντα φουίγγια καὶ δώδεκα σιδερένιες σοβίλες! Στὴ Σομαλία μάλιστα διατηρεῖται ἀκόμα ἡ Ὀμηρικῆ συνήθεια. Ἐκεῖ πέρα, ἓνας γαμπρὸς πρέπει νά δώσῃ στὸν πατέρα τῆς νύφης δύο βόδια.

Ἡ ἄλλη φυλὴ τῆς Ἀφρικής, ἀνάλογος τοῦ πολιτισμοῦ τους, πὸν τὸν ἀπέκτησαν ζώντας μαζὸ μὲ τοὺς λευκοὺς ἀποίκους, ἔχουν ἀκόμα πὸ πρακτικὲς συνήθειες. Στὸ Καμερόν, ὁ γαμπρὸς πληρώνει μισὸ δολλᾶριο, ὅπως ὑπολογίζει ὁ καθηγητῆς Ρίτσαρντ Χάρτ, δηλαδή 75 περίπου δραχμῆς, στὸν πατέρα τῆς πολυγαμημένης του γιὰ νά τὴν πάρῃ, καὶ ἓνα τέταρτο τοῦ δολλαρίου, ἂν ἀνήκει στὶς φυλές πὸν κατοκοῦν κοντὰ στὴ λίμνη Τανζανία.

Οἱ ἰθαγενεὶς τῶν νησιῶν τῆς Ὠκεανίας ἔχουν ἄλλη ἔθνη. Οἱ Παποῦα, παραδειγματὸς χάριν, θά ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἔχουν κληρονομήσει τίς παλῆς συνήθειες τῶν Ἑβραίων. Κάθε ὑποψήφιος γαμπρὸς, γιὰ νά παντρευθῇ τὴ γυναίκα πὸν ἀγατᾷ, πρέπει νά ἐργασθῇ ὡς δοῦλος ἓνα ὀλόκληρο χρόνο στὸ σπίτι τοῦ πατέρα της. Οἱ Ἑβραῖοι ὅμως ἦσαν φαινεταὶ πὸ δύσκολοι. Θὰ θυμᾶστε βέβαια ἀπὸ τὴ Βίβλου, ὅτι ὁ Ἰακώβ ὑποχρεώθηκε νά δουλέψῃ 7 χρόνια ὡς ὑπηρετῆς στὸ σπίτι τῆς Ραχὴλ, πρὶν νά τὴν πάρῃ γυναίκα του.

Στὴν Πολωνία ὅμως, μιὰ γυναίκα ἀγοράζεται μὲ κογχύλια. Δέκα κογχύλια εἶνε ἀρκετὰ γιὰ ν' ἀγορασθῇ μιὰ ὄμορφη κοπέλλα, πὸν ξερεῖ νά ψωρεθῇ μὲ τὸ τόξο. Καμμιά φορὰ πάλι, ὁ πατέρας της μένει εὐχαριστημένος καὶ μονάχα μὲ τρία τέτοια περιδέραια.

Αὐτὲς ὡστόσο ἢ συνήθειες δὲν εἶνε παντοῦ ἢ ἴδιες. Στὴ Σαυῖα, μιὰ νέα γυναίκα ἀξίζει μιὰ προίκα ἢ ἓνα γουροῦνι. "Ἄν ὅμως εἶνε κόρη φυλάχου, ἀξίζει ἓνα καλὸ τουφέκι. Στὰ νησιά τοῦ Σολομῶντος, ἓνας ἄνδρας μπορεῖ ν' ἀγοράσῃ μιὰ γυναίκα, δίνοντας στὸν πατέρα της ἓνα κομματὶ ἔσφαιμα, ἓνα ξενάφι χαυλιόδοντες ἀγριοχοῖρου κ' ἓνα περιδέραιο ἀπὸ κογχύλια. Στὴν Ταϊτή πάλι, ἔδω καὶ λίγο καιρὸ, ἐπικρατοῦσε ἀκόμα μιὰ παλῆ συνήθεια : Ὁ γαμπρὸς, γιὰ νά πάρῃ τὴ νύφη, ἔπρεπε νά πληρώσῃ στὸν πατέρα της τόσα μαγαριτάρια, ὅσα χρόνια εἶχε ἡ ἀγαπημένη του. Σήμερα ὅμως, οἱ ἰθαγενεὶς τῆς Ταϊτῆς εἶνε ἐπολιτισμένοι καὶ γι' αὐτὸ ἡ γυναίκα τώρα πληρώνονται μὲ δολλᾶρια. Πενήντα δολλᾶρια ἢ κάθε μιὰ!

Μὰ τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν κερδίζονται καὶ τόσο εὐκόλα. Ὁ ἄγιος πρέπει νά δουλέψῃ σκληρὰ γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴ γυναίκα του. Κι' αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὸ παράνομο ἐνὸς ἰθαγενεὸς πὸν τὸ ἐξοικολογήθηκε μιὰ ἡμέρα στὸν καθηγητῆ Χάρτ, δταν βρισκότανε ἐκεῖ κάτω, στὶς θάλασσες τοῦ Νότου. Ὁ ἰθαγενὴς λοιπὸν παραπονιόταν μὲ πικρία, ὅτι ὁ ἀγόραξ ἐναρτίστως καὶ μιὰ τρίτη γυναίκα, μὰ εἶχε ἀνακαθεθῆ νά ἐγκαταλείψῃ αὐτὴ τὴν ἰδέαν, γιὰτι θά χρειαζότανε τοὐλάχιστον δύο χρόνια γιὰ νά κερδίσῃ τὰ δολλᾶρια τῆς ἀξίας της. Θὰ ἦταν δηλαδή ὑποχρεωμένος νά τις ἀγοράσῃ.

Καμμιά φορὰ πάλι συμβαίνομε κ' ἀπρόσπτα. Ὁ γαμπρὸς πὸν δουλεύει μακρὰ ἀπ' τὸ χωριὸ τῆς νύφης, ἀρχίζει ἀγά-ἀγά νά τὴν ἔρχαν κ' ἐρωτεύεται μιὰ ἄλλη γυναίκα καὶ φυσικὰ προσπαθεῖ νά βρῇ ἓναν τρόπο νά μὴν πληρώσῃ τὰ λεπτὰ πὸν ὑποσχέθηκε στὸν πατέρα τῆς πρώτης τὸν ἀρραβωνιαστικῆς. Ὁ καθηγητῆς Χάρτ ἀναφέρει ἓνα τέτοιο περιστατικὸ πὸν συνέβη στὴ νῆσο Μπόρα-Μπόρα, πὸν βρίσκεται κοντὰ στὴν Ταϊτή. Ὁ πατέρας μιᾶς ὄμορφης κοπέλλας κατήγγειλε στὸ δικαστήριον τῶν λευκῶν τὸν γαμπρὸ του πὸν δὲν κράτησε τὸν λόγο του καὶ ἀφίνονας τὴν κόρη του, παντρεύτηκε ἓνα ἄλλο κορίτσι. Ζητήσισε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν νά τοῦ πληρώσῃ τὰ λεπτὰ πὸν τοῦ εἶχε ὑποσχεθῆ καὶ τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν ἄπιστο γαμπρὸ νά πληρώσῃ τὰ μισὰ μόνον λεπτὰ στὸν πατέρα τῆς πρώτης ἀρραβωνιαστικῆς του, γιὰτι ἡ τελευταία αὐτὴ ἐτομαζότανε νά παντρευθῇ ἓναν ἄλλον κ' εἶσε δὲν θά ἔζημιωνότανε καὶ πὸλὸ ὁ πατέρας της.

Ἀρκετὰ ὅμως μιλῆσαμε γιὰ τοὺς ἰθαγενεὶς τῆς Ὠκεανίας. Ἀς ἐξετάσουμε τώρα τὰ ἔθνη καὶ μερικῶν φυλῶν τῆς Ἀσίας. Οἱ Καλμυκοί,

Ὁ ἄγιος πρέπει νά δουλέψῃ σκληρὰ γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴ γυναίκα του.

Ἀγορὰ γυναικὸς στὰ νησιά τοῦ Σολομῶντος.

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

(Άρθρο του Ρενέ Στούντυ)

ΤΙΠΟΤΑ δέν άπασχολεί τόσο τούς κινηματογραφικούς άστέρας, όσο ή όμορφιά τους. Καί δέν έχουν θέβαια άδικο γι' αυτό. Πρέπει νά είνε πολύ φραίαιά νά γυναικα, γιά νά μπορέ νά σταθή άντίκρου στό άμείλιτο φως τών ηλεκτρικών προβολέων και νά κινηματογραφηθή σέ διάφορες στάσεις. Βέβαια, ή πάσχουν δεντέτες, ή όποιες μακιγιαρίζονται πολύ λίγο, όπως ή Γκράμυ Μορλαί, και ή Γκρέτα Γκάρμυ.

Άλλ' ό κινηματογράφος, άχόρταγος Θεός, άπαιτεί κάθε τόσο άπό τούς μύστας τών νέες μεταμορφώσεως, κι' έτσι κι' οι ήθοποιοί πού δέν συνηθίζουν νά βάφονται, αναγκάζονται σ' όρισμένες περιπτώσεις νά ύπακούσουν στούς νόμους τού μακιγιαρισματος.

Η Γκρέτα Γκάρμυ ως Μάτα Χάρι, δέν μοιάζει καθόλου μέ τήν Γκρέτα πού πρωταγωνίστησε στό «Γκράν-Ότέλ», γιατί ή μεγάλη καλλιτέχνης στά δύο αυτά φίλια ύπευδθη πρόσωπα έντελώς διαφορετικά, κι' έπρεπε νά παρουσιάσθι στό καθένα μέ διαφορετική μορφή.

Χίλιες μικρές λεπτομέρειες και χίλιες φροντίδες άπαιτούνται γιά νά μπορούν ή διάφορες δεντέτες νά μεταμορφώνουν τó πρόσωπό τους και νά διατηρούν συγχρόνως τήν όμορφιά τους.

Η Κλάρα Μπύου π.χ. δέν ξεχνάει ποτέ όταν ταξιδεύει, νά παίρη μαζί της ένα μεγάλο κουτί γεμάτο διάφορα καλλυντικά. Καί όταν άκόμα δέν πρόκειται νά έργασθι γιά τόν κινηματογράφο, ή χαριτωμένη δεντέτα μακιγιαρίζεται μέ πολλή προσοχή.

Η Μπριγκίτα Χέλυ επίσης δέν παρουσιάζεται ποτέ άθαφη και τής χρειάζονται δούλωτρες φρες γιά νά μακιγιαρή τó πρόσωπό της και νά τελειώση τó χτένισμά της.

Η Νόρμα Σπρερ λανσάρσσε προ άλίγων έτών ένα πράσινο κρεγνόν μέ τά φρύδια τών προβολέων.

Πολλές Γαλλίδες δεντέτες έπίσης προτιμούν ένα κρεγνόν μού, τó όποιο διάλεξαν έπειτα άπό δοκιμές διαφόρων άλλων χρωμάτων.

Η κίτρινη πούντρα, τήν όποια πολλές μελαχρονές κυρίες χρησιμοποιούν τώρα μέσα στην πόλι, έχει λανσάρσσει άπό τισ καλλιτέχνιδες τών στούντιο, ή όποιες παρατήρησαν ότι ή κίτρινη πούντρα και τά γλωμά φταισίδια έν γένει, είνε «φωτογενής».

Έκτός όμως άπό τ' άπαραίτητα και γνωστά μακιγιαρίσματα, ή δεντέτες έχουν και τά μικρά τους μυστικά, τά όποια φιλάνε μέ πολλή ζήλια και πολύ δύσκολα τά εμπιστεύονται στούς άλλους.

Η Μαιση Πικφορντ, ή όποια ύπηρξε μιά άπό τισ βασίλισσες τού θωβού κινηματογράφου και τήν όποια θά ίδούμε προσεχώς σ' ένα νέο φίλια, δειβαιώνει ότι κανένα φταισίδι δέν μπορεί νά δώση σ' ένα πρόσωπο τήν δροσιά και όμορφότητα πού δίνει μιά καλή καρδιά και μιά ήσυχη συνειδησίς.

— Η όμορφιά, λέει ή Πικφορντ, δέν είνε τόσο ζήτημα λάμψεως, όσο ζήτημα έκφράσεως. Ένα πρόσωπο συμπαθητικό κι' ένα στόμα γελαστό είνε θελγνότερα άκαταμάχητα.

Δέν έχει θέβαια άδικο σέ όσα λέει ή άξιαγάτηρη δεντέτα, άλλ' ή καχές γλώσσες έπιμένουν ότι ή Πικφορντ γνωρίζει κάποιο μυστικό, χωρίς στό όποιο διατηρεί άνθηρότατο τó δέμα της και τó όποιο δέν θέλει νά φανερώση.

Ένας λαός δουδιδιστών τής Μογγολίας, έχων κεληούς νόμους πού καθορίζουν τήν άξία μιάς γυναίκας. Ένας πατέρας, παραδείγματος χάριν, πού άνήκει σέ άνώτερη τάξη, μπορεί νά ζητήσει γιά τήν κόρη του 10 καμήλες ή 15 άλογα, ένώ ένας πατέρας κατωτέρως κοινωνικής τάξεως άρκείται σέ 5 άλογα μονάχα. Στίς φυλές πάλι τών Ταρτάρων πού κατοικούν κοντά στά Ουράλια, οι γαμπροί πληρώνουν στόν πατέρα τής νύφης τόσες καμήλες, τόσα άλογα ή τόσα δάδια, όσα όφισι έκείνος, άφού μάθει πρώτα ποιά είνε ή περιουσιακή τους κατάσταση. Στίς νομαδικές όμιες φυλές τών Σαμογετών, πού κατοικούν στις παγωμένες στέπες, κοντά στη Λευκή Θάλασσα, ή άξία μιάς γυναίκας περιορίζεται σέ δύο ή τρεις ταράνδους...

Στήν Άμερική, ή φυλές τών ερυθροδέρμων έχουν κι' αυτές τισ ίδιες παραδόσεις. Ό πατέρας μιάς «σκουάβ» (νύφης) ζητάει πάντα άπό τó γαμπρό του νά τού δώση άπό ένα ως πέντε άλογα ή ένα μικρό βαρελάκι φρεσί. Πόσο όμως κοστίζει μιά γυναίκα πού δέν άνήκει σέ πρωτόγονες και άόρθοιες φυλές; Ό άμερικανός καθηγητής Ρίτσαρντ Χάιτ έχει τή γνώμη, ότι μιά τέτοια γυναίκα άξίζει τόσο όσο ή χρυσή βέρα, πού τήν περνάμε στό δάχτυλό της όταν τήν παντρεύιασσε.

Στά διάφορα στούντιο τó μακιγιαρίσμα έχει έξελιχθεί σέ πραγματική έπιστήμη, και ύπάρχουν μακιγιαριστάς ειδικοί, άληθινοί καλλιτέχνες, οι όποιοι έξερν νά δίνουν σέ κάθε δεντέτα τó πρόσωπο πού άπαιτεί κάθε ρόλο της.

Κι' αυτό είνε μιά τέχνη πολύ δύσκολη, ή όποια πληρώνεται άδρότατα.

Τó μεγάλο μυστικό τού μακιγιαρισματος έγκειται στην τέχνη τού χειρισματος τών πινέλων, και στην δημιουργία διαφόρων φυσιογνωμιών, χωρίς και νά χάνεται ή προσωπικότης τής ήθοποιού.

Όταν μιά καλλιτέχνης ή ένας καλλιτέχνης κάθεται στό σκαμνί τού μακιγιαριστού, αυτός άρχίζει τή δουλειά του άφού μελετήσει τó πρόσωπο καλά-καλά.

Εάν τά μάτια είνε λοξά όπως τά μάτια τών Κινέζων, πρέπει νά λεπτινούν τά φρύδια πρós τους κροτάφους. Εάν τó σχημα τού προσώπου είνε πολύ στρογγυλό, πρέπει νά γίνη λεπτότερο μέ τήν βοήθεια ένός φταισιδίου σκερού.

Η ρυτίδες, τά μαύρα στίγματα, ή ουλές, έξαφανίζονται έπίσης μέ μιά κρέμα, ή όποια στρώνει έπάνω στό πρόσωπο και είνε πάντα ομοιορφωμη μέ τó δέμα κάθε προσώπου.

Ένας άπό τούς πιο διασημούς μακιγιαριστάς τού Χόλλυγουντ μάς έλεγε τελευταία :

— Έπικρατεί ή ιδέα ότι τó εκφραστικότερο χαρακτηριστικό τού προσώπου είνε τά μάτια. Έ, λοιπόν, αυτό είνε κρίση. Τά μάτια δέν αλλάζουν ποτέ εκφρασι στην πραγματικότητα. Έχουν πάντα τήν ίδια λάμψη, τó ίδιο χρώμα. Μπορούμε θέβαια νά τ' ανοίξουμε διάπλατα, ή νά τά μασκίσουμε. Άλλ' όλα αυτά είνε παιχνίδια τών διεφθάρων και τών φρυδιών. Ό βούδως τών ματιών μένει πάντα ό ίδιος. Όλη

ή εκφρασις μιάς φυσιογνωμίας δίνεται άπό τó στόμα. Τó στόμα είνε ένδοξο, ζωντανό, μεταβλητό. Τό άνοίγουμε και τó κλείνουμε άδιάκοπα. Τό στόμα είνε τó χαμόγελο, ό μορφασμός, ή όμιλία, τó φίλημα, είνε τó ζωντανό κέντρον τής φυσιογνωμίας. Η γυναίκες τó έξερν αυτό καλά. Κι' άκόμα κι' έκείνες, ή όποιες δέν βάφουν τά μάτια τους, δέν παραλείπουν νά τονώσουν τήν γραμμή τών χειλιών τους. Καί λίγο μόνο αν πάνε πρós τά κάτω ή γωνίες τού στόματος, όλο τó πρόσωπο φαίνεται σαν ν' άκτινοβολή. Η Γκρέτα Γκάρμυ χρωσσει, εκτός τών άλλων, τήν μεγάλη της έπιτυχία και στό εκφραστικώτατο στόμα της, τó όποιο δέν έχει μεγάλη ανάγκη άπό καλλιτέχνης, ό όποιοι έξερν νά δίνουν στό πρόσωπό τους τήν εκφρασι πού χρειάζεται, μόνοι τους, χωρίς νά καταφεύγουν σέ ειδικόν μακιγιαριστή. Άλλοι πάλι αλλάζουν τήν φυσιογνωμία τους μέ έλάχιστες τροποποιήσεις.

Έτσι, σ' ένα νέο άμερικανικό φίλια «Τό Άγοροκόριτσο», οι ήθοποιοί ύποδύονται πρόσωπα Κινέζων, χωρίς νά έχουν καταφύγει σέ πολύπλοκα μακιγιαρίσματα. Δύο-τρεις γραμμές άπό κρεγνόν και μελετημένες εκφράσεις και κινήσεις, έφτασαν γιά νά μεταβάλουν τά πρόσωπα τών Άμερικανών σέ πρόσωπα Κινέζων. Η Έλεν Χάγκες και ό Ραμόν Νοβάρο, οι όποιοι παίζουν τούς δύο κυριωτέρους ρόλους σ' αυτό τó φίλια, δειβαιώνουν ότι ύπογράμμισαν άπλως τά μάτια τους και τά φρύδια τους μέ τó κρεγνόν και τά έμπήσαν σέ σχήμα άμυγδαλού, όπως είνε τά μάτια τών Κινέζων, μέ τήν βοήθεια λίγης κόλλας έπάνω στούς κροτάφους. Ό Ραμόν Νοβάρο όμως, αναγκάστηκε νά ξυρίσει τó κεφάλι του και νά φορέση μιά μακρυά κοτσίδα, γιά νά συμπληρώση τήν μεταμόρφωσί του σέ Κινέζο.

Η Ζανέτ Μακτόναλντ, δειβαιώνει ότι δέν βάζει παρά μόνο πούντρα στό πρόσωπό της, τó όποιο είνε άνθηρότατο.

Η Έλιζα Λάντι, ή πρωταγωνίστρια τού νέου περιφημου φίλι : «Τό Σημείο τού Σταυρού», όμολογεί ότι θυσιάζει άρκετές ώρες κάθε μέρα στό μακιγιαρίσμα.

Η Ούνα Μέρκελ τέλος, μακιγιαρίζεται μπροστά σ' ένα καθρέφτη περιβαλλόμενο άπό δέκα ηλεκτρικούς λαμπτήρας γιά νά μπορέ έτσι νά έξερν άπό πριν τι έντύπωση θά κάμη στην δόνη.

Προσέχετε λοιπόν, κυρίες και δεσποινίδες, στό μακιγιαρίσμα σας. Αυτό είνε τó πάλι γιά μιά γυναίκα.

Η Γκρέτα Γκάρμυ